

मेदोद्ग

मेधा

मेधावी

कामिहरो मूलमो मेदकुष्ठहेति श्राणिहोचः ।
 नैकाजादिति इत् । यथा चोक्तम् ।
 “मधुकैटभयोरासीन्मेदसैव परिभ्रुता ।
 तेनेयं मेदिनी देवी प्रोच्यते ब्रह्मवादिभिः ॥”
 मेदतीति वा मेदिनी इतिवा ज्ञिह्वि यहादि-
 त्वाखिन् । इति तद्वीकार्या भरतः ॥ (एतन्नाम-
 निरुक्तिर्यथा, देवीभागवते । १ । ६ । ८२-८४ ।
 “गतप्राची तदा जातौ दानवौ मधुकैटभौ ।
 सागरः सक्रवो याप्रक्षदा वै मेदसा तयोः ॥
 मेदिनीति ततो जातं नाम पृथगाः समन्ततः ।
 अमन्था ऋत्तिका तेन कारयेन सुनीचराः ॥”
 अपि च । तत्रैव । १ । ११ । ८ ।
 “मधुकैटभयोर्मैदःसंयोगात्मेदिनी स्मृता ।
 धारवाचं धरा प्रोक्ता पृथ्वी विस्तारयोगतः ॥”
 तस्या उत्पत्तिर्यथा,—
 “भूयतां वसुधाजन्म सर्वमङ्गलकारणम् ।
 विन्ननिन्नकरं पापनाशनं पुण्यवर्द्धनम् ॥
 अहो केचिद्दन्तीति मधुकैटभमेदसा ।
 बभूव वसुधाजन्म तद्विबुधमत्तं श्रेष्ठ ॥
 ऊचतुक्तौ पुरा विष्णुं तुर्यो बुद्धेन तेजसा ।
 आवां वध न यत्रोर्त्वीं पापसा संहृतेति च ॥
 तयोर्जोवनकावेन प्रत्यक्षा सा भवेत् स्फुटम् ।
 ततो नभूव मेदस मरुत्स्थान्तरं तयोः ।
 मेदिनीति च पित्रातिशुक्ता येनान्तं श्रेष्ठ ॥
 जगदीता जग्रा पूर्वं बहिता मेदसा यतः ।
 कथयामि च तत्पन्थं सार्धं सर्वेष्वन्तम् ॥
 पुरा मृतं यत् श्रुत्युक्तं धर्मैश्चक्राच पुष्करे ।
 महाविराट्शरीरेण जगत्स्य चिरं स्फुटम् ।
 मनो बभूव कावेन सर्वाङ्गयापको भुवम् ।
 स च प्रविष्टः सर्वेषां तक्षोणां विवरेण च ॥
 कावेन महता तस्माद्भूव वसुधा मुने ! ।
 प्रत्येकं प्रतिजोषाच त्रुपेण वा क्षिरा क्षिता ॥
 आविर्भूता तिरोभूता वा जले च पुनः पुनः ।
 आविर्भूता ऋत्तिकावे तन्मनोपर्यवस्थिता ।
 प्रजये च तिरोभूता जगाम्भन्तरवस्थिता ॥”
 इति श्रीमत्सर्वेश्वरं प्रकृतिसूक्ते नारायणनारद-
 संवादि पृथिव्याख्याने ७ अध्यायः ॥
 मेदिनीद्रवः, जि, (मेदिन्याः द्रवः ।) धूमिः । इति
 त्रिकाण्डशेषः ।
 मेदुरः, जि, (मेद्यति जिह्वतीति । मिद् + “मङ्ग-
 भासमिहो घुरच् ॥” १ । २ । १६१ । इति घुरच् ।)
 अतिश्रवणशब्धः । तत्पर्यायः । सान्द्रशब्धः २ ।
 द्रवमरः । १ । १२० । (यथा, गीतगोविन्दे । १ । १ ।
 “मेवेर्मैदुरमन्तरं वनसुवः श्यामासमाजहमै-
 र्भक्तं भीरुवं तमेव तदिदं राधे । यद्दं प्रापय ॥”)
 मेदुरा, ङी, (मेदुर + टाप् ।) काकोली । इति
 राजनिर्घण्टः । (गुणादयोः श्लाः काकोली-
 शब्दे ज्ञेयाः ।)
 मेदोर्ष, ङी, (मेदोर्षो जायते इति । जन् + षः ।)
 अस्त्रि । इति राजनिर्घण्टः ।
 मेदोद्गवा, ङी, (मेदादुद्गवोः श्लाः ।) मेदा । इति
 राजनिर्घण्टः ।

मेदोन्ः, पुं, (मेदोवहुणः अन्ः ।) वगंघट्टरजाति-
 भेदः । इति षटाधरः । (यथा, मनुः । १० । १४८ ।
 “मेदोन्पुचुमद्गूनामारण्ययशुहिंघनम् ॥”
 कश्चित् मेदान् इत्यपि पाठः ।)
 मेदोवती, ङी, (मेदोः श्लाः अस्तीति । मेदस् +
 मतुप् । मस्य वः ।) मेदा । इति राजनिर्घण्टः ।
 (मेदोविशिष्टे, जि ।)
 मेध, ऋ ण अन्मेषाचङ्गैः । इति कविकल्पद्रुमः ।
 (भा० उभ०-वधे सक०-अन्मेष अक०-सेट् ।)
 ऋ, अमिमेषत् । ऋ, मेधति मेधते । इति दुर्गा-
 दासः ।
 मेधः, पुं, (मेध्यते वध्यते पञ्चादिरिति । मेध +
 चण् ।) यज्ञः । इति षटाधरः । (यथा, महा-
 भारते । १ । १२२ । २६ ।
 “ग्रामबीजं महीपाणानेव जित्वा महावजः ।
 आह्वयिः संहितो वीरञ्छीन्मेधानाहरिष्यति ॥”
 इति ऋग्वेदे । १० । १०० । ६ । मन्-
 भाष्ये सायणः ।)
 मेधा, ङी, (मेधते सङ्गच्छते अस्त्वामिति । मेध +
 “विद्भिदादिभ्योऽह् ॥” ३ । ३ । १०४ । इत्यह् ।
 टाप् ।) धारवावती युधिः । इत्यमरः । १ । ५ । १२ ।
 धारवाशक्तियुक्ता भीर्मेधा मेधते सङ्गच्छतेऽस्यां
 सर्वं बहुश्रुतं विषयीकरोति इति वा मेधा मेध-
 च सङ्गं मेधायां वेमत्तात् सरोरित्यः आपवहु-
 श्रुतविषयीकरणं धारणा यदुक्तं धारवा युधे-
 र्गन्विशेषः इति । इति भरतः । ३ । ३ । (यथा,
 सुंक्तोपनिषदि । ३ । २ । १ ।
 “नायमात्मा प्रवचनेन जन्मो
 न मेधया न बहुना श्रुतेन ।
 यमेवेध हृद्यते तेन जन्म-
 सत्येन आत्मा विरह्यते तन् खाम् ॥”)
 मेधाकरं औषधं यथा,—
 “शुद्धपुष्यो वषा सोमा त्राक्षो ब्रह्मसुवर्षणा ।
 अमया च युक्चूचो च षट्कृषकवाजुषी ।
 एतैरचसमैर्भागैर्हतं प्रथमं विपाचयेत् ॥
 कण्टकायां रव प्रथमं दृष्ट्वा च समन्वितम् ।
 एतद्दन्नाक्षीरतं नाम स्तुतिमेधाकरं परम् ॥”
 इति गारुडे १६८ अध्यायः । ३ ।
 मेधाकरगवो यथा । सतताध्ययनम् । तन्-
 ज्ञानकथा । अष्टतन्त्राख्यावकीकनम् । सङ्गि-
 चाचार्यसेवा च । इति पुराणम् । (द्रव्यप्रचा-
 पतिकन्याविधिः । यथा,—
 “कौर्निजन्मो धृतिर्मेवा पुष्टिः अहा क्षिया
 मतिः ॥”
 इति बह्विपुराणे गण्यमेदनामाध्याये ।
 धनम् । इति निघण्टुः । २ । १० । “मिध मेध
 सङ्गमे च । चकारात् हिंसामेधयोश्च । मिधिः
 सङ्गकथं । इति साधवः । चण् । सङ्गच्छतेऽनेन
 सर्वं तद्वृता हिंस्वते वा तदान् चौरादिभिः
 हन्ति चैवार्थकारणात् इति महाभारतम् ।
 बहा, मत्तौ ङीवते अर्णयितव्यं रचितव्यं दातव्य-
 मिति धनवता बुद्धौ धनं चायंते । तत्र मति-

शब्द उपपदे धातोः चणर्षे कविधानम् इति
 कः । एषोदरादित्वात् मतिशब्दस्य मेभावः ।”
 इति तद्भाष्ये देवराजयन्त्रा ।)
 मेधाः, [सु] पुं, (मेधते इति । मेध् + अस्तुप् ।)
 खायम्भुवमनुपुत्रः । यथा,—
 “अग्निश्चाग्निवाहुश्च सवः सवक एव च ।
 ष्योतिश्चान्नु दुतिमान् हवी मेधा मेधातिथि-
 र्वसुः ।
 खायम्भुवस्यास्य मनोर्दशैते वंशवर्द्धनाः ॥”
 इति मातृख्ये ६ अध्यायः ।
 मेधास्तु, ङी, (मेधां करोतीति । क् + क्तिप् ।)
 वित्तारवशाकम् । इति राजनिर्घण्टः । मेधा-
 कारके, जि ।
 मेधाजितु, पुं, (मेधां जितवानिति । जि + क्तिप् ।)
 कात्यायनसुनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 मेधातिथिः, पुं, (मेधायाः धारवावहुर्हेरितिथि-
 रिष ।) मनुवंहिवाटीकास्तु । सुनिर्विशेषः ।
 यथा, श्रीभागवते । १ । १६ । १० ।
 “मेधातिथिर्वैवक्यं चार्द्धवैवो
 भरदाजो गौतमः पिय्यकारः ॥”
 (प्रियव्रतपुत्रः स च श्राकज्ञीपाधिपतिः । यथा,
 श्रीमद्भागवते । ५ । २० । २४—२५ ।
 “यस्मिन् हि श्राको नाम महीरुहः खञ्ज-
 कपदेशकः । यस्य ह महासुरभिगन्धस्त्रीफ-
 मनुवासयति । तस्यापि प्रियव्रत एवाधिपति-
 र्नाम्ना मेधातिथिः ॥” ३० । सप्रदश हापरयुगस्य
 थायः । यथा, देवीभागवते । १ । ३ । १० ।
 “मेधातिथिः सप्रदशे व्रतो ष्टादशे तथा ।
 प्रजापतेः कर्हमस्य पुत्रः । यथा, मार्कण्डेये ।
 ५३ । १५ ।
 “अग्निर्मेधातिथिश्च वपुर्गाश्च तथापरः ॥”
 दक्षसावर्धिमन्वन्तरे सप्तर्षीनामेकतमः । यथा,
 मार्कण्डेये । ६४ । ८ ।
 “मेधातिथिर्वसुः सखी ष्योतिश्चान्नु दुतिमा-
 स्तथा ।
 सप्तर्षयोऽन्वः सवकस्तथाप्यो हववाहनः ॥”
 नदीविशेषे, ङी, यथा, महाभारते । १ ।
 २२१ । २३ ।
 “चर्मस्वतो मही चैव मेधा मेधातिथिस्तथा ।
 तान्नावती वैश्वन्तो नदस्त्रिकोऽथ कौशिकी ॥”)
 मेधावद्, पुं, (मेधया वद् इव ।) काशिदासः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ।
 मेधावती, ङी, (मेधा देयत्वेन अस्ति अस्याः
 इति । मेधा + मतुप् । मस्य वः । ङीप् । मेधा-
 नर्हकत्वात्स्यात्तयात्वम् ।) महाष्योतिस्तती ।
 इति राजनिर्घण्टः । मेधाविशिष्टा च ।
 मेधाविनी, ङी, (मेधायाः अस्तीति । मेधा +
 “असुमायामेधासजो विनिः ॥” ५ । २ । १२१ ।
 इति विनिः । ततो ङीप् ।) ब्रह्मवः पत्नी ।
 इति मेदिनी । ने, २०४ ।
 मेधावी, [नृ] पुं, (मेधाख्यस्तीति । मेधा + “असु-
 मायामेधासजो विनिः ॥” ५ । २ । १२१ । इति